

og sine Børn, er Forholdet ikke det samme, saa vil en saadan Hustru, der sidder tilbage med sine Børn, ikke kunne faa Faderen dømt til at betale Underholdsbidrag, og selv om hun kunde faa det, vil hun ikke kunne faa det godtgjort af det offentlige. Der er ogsaa det andet Tilfælde, at hvis en Mand og en Kvinde indgaa Forbindelse udenfor Ægteskab, og der i denne Forbindelse fødes Børn, saa vil, hvis Faderen dør, Kvinden kunne faa Boet dømt til at betale Underholdsbidrag til Børnene, og hvis Boet ikke kan betale, vil hun kunne faa Beløbet hos det offentlige; men hvis denne Mand inden sin Død indgaa Ægteskab med den Kvinde, han har samlevet med, bliver Forholdet et andet, saa kan Boet ikke dømmes, og det offentlige behøver ikke at udrede noget Bidrag. Det synes jeg er typiske Eksempler paa, at Enkerne ere stillede adskillig ringere end de Kvinder, som føde Børn udenfor Ægteskab.

Nu er der jo højst delte Meninger om, hvorledes Loven af 1908 har virket, og jeg ved, at det er ikke i alle Kommuner; at man er tilfreds med den. Der kunde derfor være Anledning til at tage denne Lov op til Revision; men at sammenkæde denne Lov med den anden Lov eller forlange, at dette Forslag skal tages op samtidig med en Revision af Loven af 1908, finder jeg ikke rigtigt. Jeg synes, man maa kunne gennemføre denne Lov her uafhængig af den anden i almindelig Erkendelse af, at det er nødvendigt, og at det er en Samfundsopgave, der her trænger til Løsning. Og jeg for mit Vedkommende og det Parti, jeg repræsenterer her i Salen, ville møde dette Forslag med den allerstørste Sympati. Vi ville gøre vort til, at det fremmes saa hurtigt, som det efter Omstændighederne kan lade sig gøre. At det maa drøftes i et Udvalg, ere vi dog ikke i Tvivl om. Der er mange Enkeltheder, som trænge til nærmere Overvejelse, og selv den Udgift, det vil medføre for Statskassen, maa der vel ogsaa tages noget Hensyn til. Men jeg tror, at dette Forslag baade ved den Behandling, det fik i den ekstraordinære Samling, og efter de Udtalelser, som ere faldne her i Dag, vil kunne gøre Regning paa Sympati fra alle Sider, og jeg for mit Vedkommende vil

haabe, at det maa lykkes at gennemføre dette Forslag.

Børntsen: Den Sag, vi her forhandle, er jo en Sag af den Betydning, at den har Krav paa almindelig Sympati. Da et Forslag som det, her foreligger, var til Behandling i den ekstraordinære Rigsdags-samling sidste Sommer, havde jeg, som den Gang var Indenrigsminister, Lejlighed til at udtale mig om Sagen i al Almindelighed, og jeg udtalte da ogsaa, hvad jeg gentager nu, min fulde Sympati for den Tanke, der ligger i det foreliggende Forslag. Men jeg viste samtidig, at vi mangle to Ting, før vi kunne skride til at vedtage en Lov som den, her foreligger Forslag til. Vi mangle en Statistik over, hvorledes Forholdene ere, og vi mangle en Oversigt over, hvilke finansielle Følger denne Sag vil faa. Det forekommer mig, at det er et billigt Krav fra Lovgivningsmagten at have Rede paa de to Ting. Den Statistik, vi have, er 9 Aar gammel; vi have ikke haft nogen Statistik om dette Forhold med Hensyn til Enkerne siden 1901. Og jeg viste i det Foredrag, jeg holdt i Fjor, og som jeg skal henvise til — det findes i Folketings-tidende Sp. 654—58 —, hvorledes Forholdet den Gang var, hvor mange Enker der var beskæftiget i mange forskellige Erhverv, hvor mange Enker der tilhørte de forskellige Samfundsklasser, hvor mange Enker der var efter Embedsmænd, Gaardmænd, Husmænd, Arbejdere, og jeg viste, hvorledes de allerfleste af dem fandt Beskæftigelse i mange forskellige Erhverv. Og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at naar man stiller dem saaledes, at de blot have at søge til det offentlige, vil Lysten til Selverhverv i mange Tilfælde indsnævres, og i samme Grad som vi henvise al Forsørgelse af Enker og faderløse Børn til det offentlige, til Stat og Kommune, vil den private Godgørenhed i lige saa høj Grad indskrænkes, og det ønsker jeg ikke.

Jeg mener derfor, at man bør opfordre den højtærede Minister til, saa snart som det er ham muligt og belejligt, at skaffe en Statistik over dette Forhold og skaffe os en Oversigt over de finansielle Følger, som denne Sag vil faa. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Forholdet er jo ikke i den Grad paatrængende, som det